

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Nucleus Juris Canonici

Thenhaven, Bernhard

Coloniæ Agrippinæ, 1739

XXX. De Confirmatione utili vel inutili. D. 9.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63382](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63382)

quia per citationem est præventus, adeoque per se vel per Responsalem juri stare tenetur. Videtur tamen arreptio itineris post citationem posse habere vim recusatationis Judicis.

TITULUS XXX.

De Confirmatione utili vel inutili.

I. CONFIRMATIO est juris prius habiti seu quæsitæ, v. g. per Electionem, contractum, transactionem, privilegium, sententiam, aliūve actum à legitimo Superiore facta corroboratio; potestque fieri vel in *forma communi*, quando Superior nullâ præcedente causæ cognitione actum ab inferiore gestum confirmat in eo statu in quo antea fuit; vel in *forma speciali* seu specifica, quando fit cum perfecta actus notitia, pensatis circumstantiis, v. g. si Rescripto confirmatorio tenor totius instrumenti vel dispositionis inseratur, aut clausula: *Ex certa scientia; ex plenitudine potestatis; suppletis omnem defectum juris si fortè intervenerit*; vel: *Non obstantibus quacunque lege aut consuetudine in contrarium*, & similes.

2. Porro licet utraque in eo conveniat quòd, si sit *Utilis* seu valida, i. e. ad veram narrata sit concessa, per utramque cor-

roboretur actus; in eo tamen differunt, quòd prior seu in forma communi tantum jus vetus seu actum validum confirmet; nec actum de se invalidum roboret, sed in sua nullitate relinquat: Posterior autem seu in forma speciali novum jus tribuat actui, & sæpè ex invalido faciat validum supplendo defectus, quia æquivalet novæ concessioni. Hinc si Privilegia alicui Ordini olim concessa, & postea per Papam vel Trident, revocata, nunc iterum confirmentur in forma communi, per hoc non reviviscunt; secus, si denuo confirmentur in forma speciali, v. g. cum clausula: *Non obstante eorum revocatione.* Dixi: *Si sit utilis*; quia si sit *Inutilis*, i. e. sub - vel obreptitiè obtenta, narrato scilicet falso, aut suppressio vero, quod de jure erat exprimendum, v. g. tacito, quòd res sit litigiosa; quòd sit in præjudicium Tertii, cui jus quæsitum; quòd sit Religiosus, pro quo petitur, juxta *c. 1. 6. & ult. b. t.* nihil operatur.

3. *C. 1. b. t.* decernitur: „ Si quis rei litigiosæ confirmationem impetravit ab Apostolica Sede, non minus potest Judex de causa cognoscere, & eam fine debito terminare; sed si rem pacificè possidebat, & inde confirmationem obtinuit, non est tutum aut licitum Judici

„de quaestione suborta sine mandato
 „Rom. Pontificis decernere, aut eam de-
 „finire. Item C. 2. Contra Confirmatio-
 „nes Rom. Pontificis, nisi novum Apolt
 „Sedis mandatum procedat, aut certum
 „sit, quòd ipsæ confirmationes per falsam
 „sint suggestionem obtentæ, non est ali-
 „quatenus judicandum.

4. Unde effectus confirmationis sal-
 tem in forma speciali est, quòd impediatur
 ne inferior cognoscere valeat de causa
 confirmata. *An verò idem operetur con-
 firmatio in forma communi?* Aliqui ne-
 gant, eò quòd nihil juris de novo tribuat,
 uti nec innovatio materialis privilegio-
 rum vel instrumentorum, per vetustatem
 quati consumptorum, auctoritate Super-
 prioris facta, quæ solum deservit ad faci-
 liorem rei probationem. Alii communius
 affirmant, eò quòd h. t. id indistinctè sta-
 tuatur; ac quoties Superior manum ap-
 ponit in aliqua causa, censeatur eam ad
 se avocare, & Imp. dicat: *Omnia nostra
 facimus, quibus auctoritatem nostram im-
 partimur*; denique quia aliàs nihil ope-
 raretur, cum actus per eam nullum ro-
 bur acciperet.

5. Nihilominus Judex inferior potest
 cognoscere & contra confirmationes
 Apostolicas decernere incidenter & ac-